

ОБРЪЩЕНИЕ към членовете и партньорите на БСК

Имам мечта...

Искам да живея в общество, в което всички преживяват от труда си. Именно резултатите от труда им да са тяхната най-голяма гордост. Чрез тях те да реализират своята полезност към другите членове на обществото. А усещането, че си нужен и полезен за някого, да е щастието, което всеки човек търси.

Общество, в което хората са солидарни и съпричастни, готови на сътрудничество. Общество, което е изградено не върху принудата, а на базата на договорите. Общество, в което понятието „професионален дълг“ е живо и изпълнено със съдържание, защото гарантира изпълнението на очакванията на всеки. Общество, в което общоприетите норми на поведение са по-скоро потребност, отколкото задължение за неговите членове. И в което респектът към морала не се налага да бъде подменян със страх от нормата.

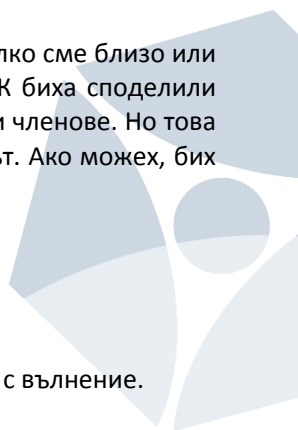
В това мечтано от мен общество добрите примери ще са много и ще действат възпитаващо на нашите деца. А грижата за тяхното приобщаване и превръщането им в граждани ще бъде грижа на всеки възрастен член на обществото.

Обществото, за което мечтая, би могло да бъде БСК. Но за тази цел е необходимо да приемем предизвикателството да сме не отражение на българското общество - такова каквото е, а да създадем функциониращ модел на такова общество, каквото искаме да бъде българското.

Аз не се съмнявам, че това е постижима цел! Не зная колко сме близо или далеч от постигането ѝ. Не знам колко от членовете на БСК биха споделили тази мечта. Не знам дали това обръщение ще привлече нови членове. Но това не променя вярата ми, че това е единственият възможен път. Ако можех, бих изпял:

*"You may say I'm a dreamer
But I'm not the only one
I hope someday you'll join us
And the world will be as one."*

Изпя го Джон Ленън и много от Вас и до днес го припяват с вълнение.

Аз не знам кой друг, освен свободните предприемачи, може да промени света. Трудът на свободните хора е творчески. Той е съзидание. Освен нас, като производители на материални стойности - стоки или услуги, съзидателен е трудът на почтените лекари, учители, писатели, композитори, режисьори, актьори и още много други. Те са нашите естествени партньори в усилията ни да създадем модела на по-доброто общество. А ние с тях сме по-скоро разделени, отколкото съмишленици. Тази раздяла е по наследство от тоталитарното общество. По онова време всеки местен феодал пробутваше в творческите съюзи бездарни културтрегери. А веднъж докопали членство, тези жалки хора се провъзгласяваха за творци. Такива, без които държавата би загинала и затова трябва да им се заделят средства и да им се създават условия да „творят“. Всъщност мисля, че те не преувеличаваха своето значение за държавата. Може би наистина без тях обществото по-лесно би могло да види лъжата и безперспективността на тогавашното обществено устройство! Резултатът е известен - много дейци на културата и малко творци. И най-често за истински стойностните творби нямаше нито финансиране, нито сцена.

Не Ви ли се струва позната тази колаборация между властимащите и избраните с техните съмнителни критерии и назначени за "творци"? С тази разлика, че новите любимци на властта се наричат с гордост "български бизнес". Но ние с Вас знаем, че тези хора нямат нищо общо с предприемачеството. Те не обичат труда във всякаква форма. Те презират всеки, който създава, защото неговото гордо присъствие им показва колко голямо нищо са, независимо от парите, с които разполагат.

И най-накрая, време е обществото да научи кой им позволява да бъдат такива. Защо тези граждани са недосегаеми за правораздавателните органи? А тяхното пренебрежително отношение към законите им създава непазарни предимства пред порядъчните предприемачи. Те са лош пример за нашите деца и млади колеги. Аз не знам дали те си назначават политиците, или политиците назначават тях. И това не ме интересува! Знам, че тази колаборация е вредна за нашето общество и е крайно време, като общност от почтени хора, да се противопоставим на това явление.

В цялата човешка история се води една единствена битка - и тя е за свобода и справедливост. И тази битка не е идеологическа, за каквато често искат да я представят. Това е **битката на можещите срещу неможещите**. Известно е, че в тази битка можещият, творецът, е най-често сам, а срещу него са добре организирани орди на тарикатите. Под знамената на идеологиите, организирани в партии и съюзи, възседнали държавата, те смело обещават благоденствие. Но не да го произведат, а да го раздадат. За съжаление, наивността или мързелът подтикват не малка част от хората да им вярват!

За радост, другата част е достатъчно интелигентна и разбира, че **преди нещо да се раздаде, то трябва да се произведе**. Но по-главното е, че тази част от обществото са горди и достойни хора, които не искат да живеят от подаяния. Това са българските предприемачи. Значителна част от тях са членове на Българската стопанска камара. Много от тях помнят, че понятието „компания” произхожда от латинските думи "cum" и "panis", което означава "заедно" и "хляб". Ако успеем да обясним и да докажем тази истина и на други наши сънародници, това ще означава, че сме създали мечтания модел за българското общество. И тогава ние не просто няма да позволяваме на който и да е да говори за предприемачите като за тарикати, които имат пари, защото крадат и не си плащат сметките, а ще можем да дадем пример за общности:

- ▶ в които хората са се събрали заедно, за да изкарат почтено хляба си;
- ▶ които успяват в максимална степен да помогнат на семейството по отношение на възпитанието и образованието на работещите при тях млади хора;
- ▶ които осигуряват условия за успешна реализация и максимална изява на всеки;
- ▶ които сами търсят и намират начини за непрекъснато подобрене на условията за труд и качеството на медицинското обслужване;
- ▶ които имат амбицията да гарантират достойнството и гордостта на преминалите активна възраст свои колеги;
- ▶ и много още, което ще откривате в анализите и бюлетините на БСК.

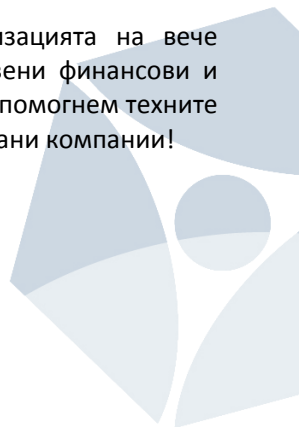
Без да спорим с истината, че всяка компания има нужда от можещи и знаещи хора, ние имаме достатъчно аргументи да твърдим, че не по-малка е нуждата на хората от добри компании, позволяващи и подпомагащи тяхната успешна реализация.

Ние, членовете на УС на БСК вярваме, че с реализацията на вече разработените проекти за предоставяне на висококачествени финансови и социални услуги за нашите членове в голяма степен ще подпомогнем техните амбиции за превръщането им в такива търсени и силно желани компании!

Сашо Дончев

Председател на УС на БСК

БЪЛГАРСКА СТОПАНСКА КАМАРА
СЪЮЗ НА БЪЛГАРСКИЯ БИЗНЕС

25 април 2014 г.